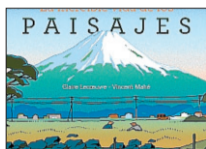

L'Aula

NOVETATS EDITORIALS

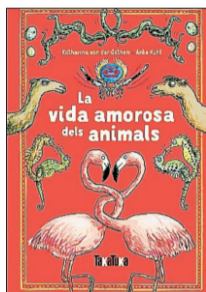

LA INCREÍBLE VIDA DE LOS PAISAJES

► **Claire Lecœuvre-Vicent Mahé**
ERRATA NATURAE

Pedagògic

► Els paisatges més bonics del planeta tenen històries increïbles per explicar-nos. Històries geològiques i poètiques que evocuen el temps durant el qual la Terra va evolucionar fins que va adoptar la seva forma actual. El conte mostra vint paisatges increïbles d'arreu del món.

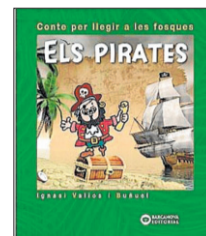

LA VIDA AMOROSA DELS ANIMALS

► **Katharina von der Gathen**
TAKATUKA

Infantil i juvenil

► La pedagoga sexual Katharina von der Gathen tracta exhaustivament la sexualitat i la reproducció en el regne animal: els rituals de seducció i l'època de zel, les maneres d'aparellament, l'embaràs i el part, la cria i les diverses maneres de vida familiar entre els animals.

ELS PIRATES

► **Ignasi Valios**
BARCANOVA

Infantil

► Som pirates barbuts, som pirates valents i quan hi ha festa tots ens apuntem a fer gresca: som pirates! Aquest llibre és molt especial: es pot llegir a les fosques. Si exposeu el llibre obert sota un focus de llum i l'apagueu, les pàgines del llibre s'il·luminaran de manera misteriosa i sorprendent.

«PEDAGOGIA DE L'OPRIMIT»: MOLT MÉS QUE UN LLIBRE

Sebas Parra

MEMBRE DEL NUCLI PAULO FREIRE DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

Algunes persones interessades en els temes educatius, poques en honor a la veritat, recordem i celebrem el 50è aniversari de la publicació de *Pedagogia do Oprimido*, de **Paulo Freire**. Al carrer diríem que som quatre gats. Però allò que resulta veritablement sorprenent és que un llibre sobre educació traduït a més de quaranta llengües i que és ja una reconeguda referència imprescindible de la Història de l'Educació mundial i de la Pedagogia Crítica en particular sigui encara pràcticament desconegut a casa nostra, professionals del ram inclosos.

Entre les possibles raons que expliquen aquesta realitat destacaria una: el contingut polític, radicalment crític, compromés i alliberador, del llibre. Freire, compromès des de les seves conviccions cristianes i marxistes amb els sectors més oprimits i marginats, proposa partir educativament de la realitat material i

històrica de les persones explotades per tal d'acompanyar-les en la presa de consciència de la seva situació i així enfrontar els reptes de la lluita en el camí del seu alliberament personal i de classe. I, és clar, això comporta una crítica radical a l'educació oficial bancària, pretesament neutral, basada en la mera transmissió de continguts deslligats de l'existència i els somnis d'uns pobres condemnats a ser cada vegada més pobres. Sí, quan Freire reivindica que l'objectiu fonamental de l'educació és la desocultació de la realitat i que «educadors i educands, en l'educació com a pràctica de la llibertat, són simultàniament educadors i educands els uns dels altres» està atacant els fonaments dels nostres models educatius autoritaris, jerarquizants, segregadors, patriarcal, racistes i classistes. I el sistema no perdona. Lògicament els sistemes educatius, dispositius reproductors de la cultura i el poder econòmic dominant, no han

perdonat ni perdonen Freire i tot allò que representa.

Ocultar la *Pedagogia do Oprimido*, doncs, ha significat ocultar una lúcida, innovadora i necessària reflexió sobre el paper de l'educació democràtica com a eina transformadora i com a resposta eficaç en la lluita contra l'analfabetisme polític. Analfabetisme entès aquí com la incapacitat de llegir l'escola o la universitat, tant se val, la vida, el treball o el món, d'una manera crítica i reflexiva: «l'analfabet polític –no importa si sap llegir i escriure o no– és aquell o aquella que té una percepció ingènua dels éssers humans en les seves relacions amb el món, una percepció ingènua de la realitat social que, per a ell o ella, és un fet donat, quelcom que és i no que està sent», ens diu Freire.

Ocultar la *Pedagogia do Oprimido* i allò que representa en l'herència de Paulo Freire forma part de l'ocultació de la realitat que impideix els nostres infants i joves formar-se de manera real en valors i ciutadania democràtica prenent consciència dels problemes socials, informant-se amb objectivitat, deliberant i opinant críticament i participant plenament en tot allò que els afecta.

Inclusos els conflictes –«en el fons la veritable llevadora de la consciència», ens recorda Freire–, doncs a qualsevol edat i en qualsevol circumstància «la lluita també educa». Evidentment, estem parlant dels valors d'una educació democràtica, laica, científica i de qualitat. Aquella que ens recorda **Mon Marquès**, que definia l'aspiració truncada del magisteri republicà a l'exili: «els ensenyàvem a pensar, no a emmagatzemar».

Sabem, però, que parlar de Paulo Freire és parlar de l'esperança. Aquí i ara, de l'esperança a començar a recuperar les arrels pedagògiques republicanes sumant les moltes i diverses bones pràctiques generades al país al llarg d'aquestes dècades de grisor i finestres tancades. De l'esperan-

ça a saber que malgrat que anem contracorrent, doncs som conscients de la dificultat que té l'educador dialògic per actuar coherentment en un sistema que nega el diàleg, i enmig de la ideologia neoliberal i parafeixista dominant, continuarem fent de la passió, del compromís i del diàleg, també del diàleg pedagògic, una exigència existencial, un acte creador... i, com ens recorda Freire en el seu llibre, «no hi ha diàleg sinó hi ha un profund amor al món i als homes (...) no hi ha diàleg sinó hi ha humilitat (...) tampoc hi ha diàleg sense esperança». No hi ha diàleg sense valentia, caldria afegir també, en un temps que voldria silenciar i amagar els valors propis d'una educació democràtica. Absolutament d'acord, doncs, amb les recomanacions en aquesta línia de, per exemple, **Joan Maria Girona**, quan diu: «A les aules no podem amagar el que passa, el nostre alumnat ho està vivint dia a dia com deïem: cal parlar-ne, explicar-ho clarament, denunciar les situacions d'injustícia, sense por d'adoctrinar. Només diuen que adoctrinem els que promouen els ofegaments de tantes i tantes persones: aquests no volen que pensem, que critiquem, que ho coneguem. Prohibeixen ajudar les persones desvalgudes, amenacen en condemnar-nos com a còmplices de delinqüents».

Llegim, o tornem a llegir, si us plau, el llibre per repensar la nostra pràctica fent d'aquest aniversari molt més que una celebració.

«Freire [...] proposa partir educativament de la realitat material i històrica de les persones explotades»

«Només diuen que adoctrinem els que promouen els ofegaments de tantes i tantes persones»

El Consell de l'Audiovisual fomenta el bon ús d'internet entre els 10 i els 16 anys

EFE/DdG BARCELONA

El Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) impulsa un programa d'alfabetització mediàtica a les escoles, l'EduCAC, que promou l'esperit crític dels alumnes de 10 a 16 anys davant els continguts que reben per internet, així com fomenta el bon ús de la xarxa. El programa es fa en col·laboració amb el Departament d'Ensenyament, el Col·legi de Periodistes de Catalunya, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i la Fundació Bancària La Caixa.

Les escoles La Salle celebren el tricentenari de la mort del seu fundador

DdG CASSÀ DE LA SELVA

El col·legi La Salle de Cassà de la Selva (a la fotografia) celebra el tricentenari de la mort del seu fundador amb una sèrie d'actes que es posaran en marxa aquest dimecres. De fet, la commemoració s'estén a tots els centres educatius que pertanyen a aquesta institució, on es desplegarà una lona commemorativa amb la qual es vol fer present no només la figura de Joan Baptista de la Salle sinó també la identitat lasal·liana.

El calendari de les celebracions del tricentenari inclou altres dades rellevants, com són el 7 i el 30 d'abril, els dies del naixement i de la mort de Joan Baptista de la Salle, i el 15 de maig, quan el papa Pius XII el va proclamar patró universal dels educadors.

A les comarques gironines hi ha escoles La Salle, que són de titularitat privada concertada, a Figueres, Palamós, Santa Coloma de Farners, Girona i Cassà de la Selva.

Alumnes de La Salle de Cassà, amb el logo del tricentenari. SALLE CASSÀ